

[Lausten.]

om jeg maa kalde det saadan. *Deri* er jo en Del, som vi, der staar uden for Handelen og ikke har stort Begreb om Handelspolitik, kan tale med om.

Jeg kan støtte Handelsministerens Forslag om, at der efter Lovforslagets § 2 indtræder en vis Indskrænkning af Sæsonudsalgstiderne. Rent personligt kunde jeg her gaa betydeligt videre end den højtærede Handelsminister; jeg kunde gaa med til, at disse Sæsonudsalg i det hele taget faldt bort, og at der kun blev de i Punkterne 1—6 nævnte Tilfælde som Udsalgsgrunde. Men jeg ved, at denne Ordning ikke vil finde Støtte fra Handelsorganisationernes Side. De fleste Forretningsindehavere mener vel, at de et Par Gange om Aaret skal have den Opstrammer for deres Forretning, som Udsalget menes at kunne være, men der er nu alligevel enkelte Forretningsindehavere, der ser lige saa gammeldags paa det Spørgsmaal som jeg. Da jeg engang i Fjor talte med en Forretningsindehaver — Indehaver af en ret stor Forretning for Resten — og spurgte ham, hvorfor han aldrig averterede Udsalg ligesom alle de andre, svarede han: Ja, men vi sælger ud hele Tiden, vi bestiller ikke andet — og han er en af de Købmænd paa Stedet, der klarer sig allerbedst. Men det er ganske vist kun en enkelt; jeg ved godt, at det store Flertal vil beholde Sæsonudsalgene.

Om den i Paragraffens sidste Stykke foreslaaede Kontrol med Udsalgsvarene kan gennemføres i Praksis, og om denne Kontrol i det hele taget faar nogen praktisk Værdi, vil jeg foreløbig stille mig ret tvivlende overfor. Jeg tror ikke, den kan gennemføres — ja, den kan gennemføres paa Papiret, men i Praksis vil det vist have sine store Vanskeligheder at faa Udbytte deraf.

Jeg kan støtte Affattelsen af Lovforslagets § 5. Jeg har altid været af den Opfattelse, at den i en Del Forretninger indførte løbende Rabatliste — maa jeg kalde det saaledes —, enten det nu sker paa den ene eller den anden Maade, enten det sker ved Rabatmærker, eller det sker ved Stempeling i Bøger, eller hvordan det kan udføres, maa betragtes som en Slags illoyal Konkurrence over for andre Forretninger; der ikke anvender det samme Rabatmærke-

system. Man vil ad denne Vej, forekommer det mig, ligesom kæde Kunderne til netop denne Forretning, selv om de maaske i mange Tilfælde kunde handle lige saa godt og i enkelte Tilfælde muligvis bedre i andre Forretninger. Det er med Hensyn til denne Paragraf ret interessant at se, at den højtærede Handelsminister ikke vil afskaffe den Prisdekort, som en kontant Rabatgivning er. Det vilde jo for øvrigt det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) heller ikke, selv om han mente, at enhver Rabatgivning helst skulde høre op. Jeg tror heller ikke, det vil være heldigt at afskaffe denne Dekort eller denne Procentgivning; det vilde sikkert føre til, at en hel Del af de Varer, der i Dag bliver betalt kontant i Forretningen, ikke blev betalt kontant, og det vilde, tror jeg, Købmændene ikke, ja, jeg kan ogsaa godt sige, det vilde ingen være tjent med.

I samme Lovforslags § 6 foreslaas Forbud mod Enhedsprisforretninger. Disse Forretninger anvender jo en ny og, som det forekommer mig, utiltalende Maade at søge at faa Folk ind i Forretningen paa, dels for at blive af med Varer, som maaske ellers ikke kan sælges, dels for ved samme Lejlighed at faa Folk til at købe andre Varer, som slet ikke er mere værd end Enhedspriserne. Det er en Art Reklame, som nu ikke er vidt udviklet her i Landet, men som dog er begyndt adskillige Steder, og jeg tror, det er klogt at se at bremse den Form for Reklame, saa snart det kan ske.

Den i Lovforslagets § 7 omhandlede nye § 15, Generalklausulen, er der talt om fra alle Sider. Den er vel egentlig Lovforslagets betydeligste Paragraf, og det er let forstaaeligt, synes jeg, at der fra nogle Sider er ytet Betæneligheder ved at tage denne Bestemmelse med i Loven. Denne lille Paragraf paa 2—3 Linier kan jo faa store Konsekvenser, men hvis man tør gaa ud fra, at den Glæde, som Formanden for Fællesrepræsentationen for Handelsorganisationerne her i Hovedstaden føler over, at netop denne Paragraf er kommet med i Lovforslaget, deles i al Almindelighed af Handelens Repræsentanter, kan vi andre, som ikke er saa direkte interesserede, vel ogsaa være med til at give Paragraffen Lovskraft. Men det kunde jo være, at det gik